

အချိန်ပိုင်းလင်

ထွန်းလွင် ရှစ်စကားကတော့ပြတ်သည်။ သူညီမအရင်းနောက်မီးလင်းသည် ကိစ္စကို
သာမန် ကိစ္စလောက်ပဲဟုသတ်မှတ်ကာ၊ သူလည်းသူလမ်းသူသွားကိုယ်လည်းကိုယ်လမ်းကိုယ်သွားဆိုသလို၊
လည်သူစားတမ်းအဘိဓာန်ကိုလက်ကိုင်ထားသူဖြစ်သည်။

မောင်မောင်ကသာသူခိုးလူမိကိန်းဆိုက်နေသူမို့လန့်တော့ခပ်လန့်လန့်ပင်ဖြစ်သည်။

အံ့ ဒါနဲ့ စကားမစပ် မင်းအမကောရီလားအံ့—

အံ့ ရှိတယ် ခုလေးတင် ရေချိုးပြီးအိမ်ပေါ်တက်သွားတာ ဘာဖြစ်လို့မှန်းမသိဘူးဗျာ
ကျွန်တော့ကိုနှာကစ်နေတယ် မျက်နှာကြီးကခပ်တည်တည်နဲ့စကားသိပ်မပြောဘူးဗျာ
ဒါနဲ့ကျွန်တော်လည်းအသာလစ်ထွက်ခဲ့တာအံ့—

အံ့ ဒီလိုဆိုအတော်ဘဲ အိမ်မှာဘယ်သူမှမရှိဘူး မဟုတ်လားအံ့—

အံ့ အင်း ဟုတ်တယ် ဦးလေးကရုံးသွား ဒေါ်လေးကလည်းဈေးဆိုင်သွားဆိုတော့
အိမ်မှာအမယောက်ထဲကျန်ရစ်ပြီး ဒါနဲ့ခင်ဗျားဘာပြုလို့အံ့—

အံ့ အင်း ဒါငါကိစ္စ ငါအေးအေးနဲ့တွေ့စရာ စကားပြောစရာလေးတွေရှိလို့အံ့—

အံ့ ဟိ ဟိ ကျွန်တော်နဲ့ခင်မြင့်ကိစ္စအံ့—

အံ့ ထပ်သရီး သွားစမ်းပါ သူများကိစ္စထဲငါဝင်မရှုပ်ဘူးစိတ်ချအဲ

ငါ့ကိစ္စလဲဘယ်သူမှ ဝင်မရှုပ်နဲ့ဝင်ရှုပ်တာမကြိုက်ဘူး မိုးမီးလောင်ပြီသာမှတ်အံ့—

အံ့ အသားလွတ်ကြီးပါလား ကိုထွန်းလွင်အံ့—

အံ့ အေး နောက်မှစကားဆက်ပြောကြမယ် အခုတော့ငါအေးအေးမော်ကိုပေးစရာ
တခုရှိလို့သွားလိုက်အုံးမယ်အံ့—

အံ့ ကြွကြွ ကျွန်တော်လမ်းထိပ်မှာပဲရှိနေမှာပါ လိုအပ်ရင်လှမ်းခေါ်လိုက်ပေါ့အံ့—

အံ့ အေး အေး ငါသွားမယ်အံ့—

ထွန်းလွင် မောင်မောင်နှင့်စကားဖြတ်ကာမောင်မောင်တို့အိမ်ထဲသို့လှမ်းဝင်သွားသလို မောင်မောင်တယောက်
ခေါင်းရမ်းခါရင်းမှလမ်းထိပ်ဖက်သို့ထွက်သွားလေ၏။

ထွန်းလွင် အိမ်ထဲရောက်၍ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လိုက်ပြီးမှအပေါ်ထပ်သို့အသံမကြား

အောင်တက်ရင်းအိတ်ထဲမှခါတ်ပုံသုံးပုံကိုဆွဲပြီးလက်ကကိုင်ထားရင်း၊ အပေါ်ထပ်အခန်းတခုရှေ့တွင်အသာ

ရပ်လိုက်ရင်းမှခန်းစီးစကြားမှနေ၍အခန်းထဲသို့လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အခန်းတွင်းမှမြင်ကွင်းကိုမြင်

လိုက်ရတော့ထွန်းလွင်ပါးစပ်လေးဟ၍မျက်လုံးကြီးပြူးထွက်လှမတတ်ငေးမောသွားရှာသည်။

အခန်းတွင်းရှိအေးအေးမော်မှာတယောက်ထဲရှိသည်အမှတ်ဖြင့်ထမီကိုကွင်းလိုက်

ချွတ်ချပြီး၊ သနပ်ခါးကိုခြေဆုံးခေါင်းဆုံးလိမ်းကျံနေသည်။ မဲနက်သန်စွမ်းရှည်လျားလွန်း

သည့်သူမရဲ့ဆံပင်တွေဟာနောက်ကကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပုံကျလို့နေသည်။ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း

မျက်ခုံးမျက်လုံးကောင်းကောင်း၊ နှာတံပေါ်ပေါ်၊ ဖူးငုံစနီရဲရဲနှင့် ဆီပွင့် လိုဖူးဖူးရွှေနှုတ်ခမ်းလျှာကလည်း ပွင့်အာ
တော့မရောင်ကျော်ရှင် နေသည်။ မို့မောက်ပြည့်တင် နေတဲ့ရွှေရင် နှစ်မွှာကလည်း အသေးစားတောင် ပူစာလေး
နှယ် နှစ်ခုစုချွန်ပြီး ရှေ့သို့ ငေါငေါကြီးဖြင့် တုံ့နေလေ့ရှိ။ မိုက်သားချပ်ချပ် အောက်ဆီးခုံမို့ မို့ကို တော့ဖုံးတဝက် ပေါ်
တဝက်ဖြင့် မြင်တွေ့နေရသည်။ မဲနက်ကောက်ကွေးနေတဲ့စောက်မွှေးတွေမှာလည်း ရေချိုးပြီးစမို့ ရေစက်ရေ
ပေါက်တို့ အသီးလေးချို့ နေတာကိုလည်း တွေ့ရပြန်သည်။ အဖျားသွယ်အရင်းတုတ်ပြီးပြည့်ဖြိုးကြီးမားတဲ့ပေါင်
လုံးကကျစ်မာခဲနေတဲ့ခြေသလုံးသား။ ခြေတဖက်မြောက်ပြီးသနပ်ခါးကို ပေါ်ရင်းရောက်အောင် လိမ်းနေတဲ့အနေ
အထားကသူမရဲ့စောက်ဖုတ်တခုလုံးကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်စေဖို့ အနေအထား။ ဆီးခုံမို့မို့ဝန်းကျင်ကမဲနက်
ကောက်ကွေးနေတဲ့စောက်မွှေးလေးတွေဝန်းရံနေတဲ့စောက်ပတ်ကလေးဟာ အတန်ငယ် ပြုအာနီရဲနေသည်။

စောက်စေ့နီတာရဲလေးကတော့အကွဲကြောင်း ရဲ့ထိပ်မှာငုတ်စိလေး။

ဒါတွေကို ထွန်းလွင်မြင်တွေ့နေရပြန်တော့ပေါင်ခြံကြားကသူ့ရဲ့လီးကြီးငေါက်ကနဲ
မာထန်တောင်မတ်လာသည်ကို လက်နှင့်အတင်းချိုးနှိမ်ထားလိုက်ရပြန်သည်။ သနပ်ခါး
လိမ်းပြီးဘေးမှကုတင်ပေါ်တင်ထားသောဘရာဇီယာကို ကိုယ်လုံးလေးလိမ်းပြီးလှမ်းယူ
လိုက်ပုံကကျောက်ဆစ်တရုပ်နှယ်ပြန်ပြူးစွင့်ကားနေတဲ့တင်ပါးအလှတွေဟာမဲနက်
သန်စွမ်းရှည်လျားလှပတဲ့သူမရဲ့ဆံပင်တွေအောက်ကပေါ်ထွက်လာပြန်တော့ထွန်းလွင်
စိတ်ဆင်ရိုင်းကိုချွန်အုပ်၍မရတော့အခန်းထဲကိုလှစ်ကနဲဝင်လိုက်လေသည်။

အိုအို : ဟင်ဟင်ရှင်ရှင်ကိုကိုထွန်းလွင် အသံမပေးဘာမပေးနဲ့ အခန်းထဲကို
ဘာပြုလို့ဝင်လာတာလည်း အို—

ထိတ်လန့်ရှက်ရွံ့ဖြစ်ပြီးလက်ထဲမှာကိုင်ထားတဲ့ဘရာဇီယာကလေးကို သူမရဲ့ရင်နှစ်မွှာပေါ်အုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း
မှအမှတ်တမဲ့ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

ထွန်းလွင်စကားအပိုမပြောဘဲ၊ သူမရဲ့မျက်နှာရှေ့ကိုလက်ထဲမှာကိုင်ထားသောခါတ်ပုံတွေကို ဖြန့်ပြလိုက်သည်။

အိုအို အို— တွန်းထဲပါဘဲ၊ အေးအေးမော်စကားဆက်မပြောနိုင်တော့၊ တိုရီလှုပ်ရှားနေ
သောလက်အနံ့ကခါတ်ပုံဆီလက်ကမ်းလိုက်ပြီး၊ ဆွဲယူကြည့်လိုက်သည်။ ဘရာဇီယာလေးလဲကြမ်းပြင်ပေါ်
ပြုတ်ကျသွားရသလို၊ သူမသည်လည်း ခူးတွေပျော့ခွေ၍အောက်ပိုင်း၊ တကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုံ့နေသည်။

အိုအို ဒါဒါကိုကျကျကျမနဲ့ အို—

အိုအိုအင်း ဟုတ်တယ် မောင်မောင်နဲ့အေးအေးမော်တို့ ချစ်ဗျူဟာခင်းနေကြတဲ့ပုံတွေလေ အို—

အိုအို ဒုဒုဒုတ်ခပါပဲ အို—

အိုအိုဒီမှာကြည့် ငါလည်းမောင်မောင်လို နင့်အလိုကိုဖြည့်စွမ်းနိုင်သူတယောက်ဆိုတာ သိသွားမှာပါ အို—

အိုအိုရှင်ရှင် မယုတ်မာနဲ့ထွက်ထွက်အိုး အို—

ထွန်းလွင်စကားအဆုံးမှာခါးမှပုဆိုးကိုချွတ်ပြီးသူ့ရဲ့မာထန်တောင်မတ်နေတဲ့လီးကြီး
ကိုဆုပ်ကိုင်ပြလိုက်သဖြင့် အေးအေးမော်စကားတပိုင်းတစနဲ့ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ
အခန်းနံရံဒေါင့်ကိုကျောပေးကပ်လိုက်သည်။ ထွန်းလွင်၏လီးကြီးကဆင်စွယ်သခွါးသီး
ကြီးနှယ်ကြီးမားရှည်လျားနေပုံကအသံယားစရာဖြစ်နေပြန်သည်။ လီးထိပ်ကြီးကလည်း
နီရဲပြလန်ပြီးခရမ်းချဉ်သီးကြီးတလုံးကိုထပ်ထားသည့်နှယ်ပြောင်တင်းလို့နေ၏။

အေးအေးမော် မျက်နှာလေးဖြူရော် သွားအောင် ထိတ်လန့် သွားရှာပြီး၊ ထွန်းလွင်၏
လီးကြီးကမောင်မောင်၏ လီးကြီးထက် အရှည်မှာနှစ်လက်မခန့် ပိုရှည်သလို၊ လုံးပတ်မှာ
လည်းကြီးထွားသန်မာလွန်းလှသည်ကို စူးစူးရှဲရှဲလေးကြည့်ရင် ::ကြောက်ရွံ့နေသော
ပါးစပ်လေးအဟောင်းသားနှင့် ကြည့်နေလေသည်။
ခြေလှမ်းတလှမ်းလှမ်းတိုင်းဘယ်ညာယိမ်းခါနေသောလီးကြီးမှာအေးအေးမော်အသံတုံ့စရာဖြစ်နေသည်။
ချွေးသီးချွေးပေါက်တို့ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျရင် ::တလှမ်းခြင်းတိုးဝင်လာတဲ့ထွန်းလွင်ရဲ့လီးကြီးကို ကြည့်ရင် ::
ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးလေးမှာတဆတ်ဆတ်တုံ့နေသည်။

Ã ~ အားÃ—

ရှုတ်တရက်ထွန်းလွင်ကအိစက်ဖေါင်းကားနေသောနို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာအေးအေးမော်မျက်စိ
မှိတ်ပြီးတအားအော်ပစ်လိုက်သည်။ အသံထွက်မလာလည်ချောင်းထဲ၌ဟိန်း၍သွားသည်။
ခေါင်းလေးမော့အသားများတဆတ်ဆတ်တုံ့နေရာသောအေးအေးမော်ရဲ့ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို သိမ်းဖက်ရင် ::ခါး
အောက်ပိုင်းကိုလက်တဖက်နှင့်ဆွဲဖက်ကာဆီးစပ်နှစ်ခုတသားတည်းကြအောင်ဆွဲဖိကပ်လိုက်သည်။
မဲနက်ကောက်ကွေးနေသောစောက်မွေးလေးများနှင့်ကြီးမားရှည်လျားတုတ်ခိုင်သောထွန်းလွင်၏လီးကြီးမှာ
ရောထွေးပူးကပ်သွား၏။ ဖိကပ်ထားသောလီးကြီးမှာရေချိုးပြီးစအေးအေးမော်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ပူပူနွေးနွေး
ကြီးထိတွေ့သွားရာ၊ အေးအေးမော်မှာလုံးကိုလေဟပ်သွားသည့်အလားအသက်ရှူရပ်ပြီးမျက်လုံးလေးပြူးကာ
ကြောင်ကြောင်တက်တက်လေးဖြစ်သွားလေသည်။
ထွန်းလွင်၏လက်ကြီးများကလည်းအေးအေးမော်၏တင်ပါးအဆိုအခဲကြီးများကိုဖွဖွလေးပွတ်သပ်ပေးနေ
သည်။ အတင်းပူးကပ်ထားသောပေါင်နှစ်လုံးကြားမှစောက်ဖုတ်ကလေးမှာငုတ်လျှိုးဖုံးကွယ်နေဆဲပင်ဖြစ်
သည်။ အပြစ်အနာအဆာကင်းမဲ့၍လှပနုရွှေသောရင်ညွန့်ဝိုင်းလေးကိုထွန်းလွင်နမ်းရှိုက်လိုက်၏။ အေးအေး
မော်ထွန်းလွင်၏ခေါင်းကြီးကိုကြောက်လန့်တကြားဆွဲဖက်ကာနံရံကျောကိုခွါပြီးရုန်းထွက်လိုက်၏။

Ã ~ အား အမေ့Ã—

Ã ~ ဝုန်းÃ—

ခန္ဓာကိုယ်ကိုလှည့်၍ရုန်းအထွက်ခြေခေါက်ပြီးကုတင်ပေါ်လက်ထောက်ရက်ကျသွားသည်။ ကုတင်ကိုအားပြု
၍ကုန်းအထထွန်းလွင်ကလည်းသူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုသိမ်းကြိုးပွေဖက်လိုက်သည်။ ကုတင်ကိုလက်ထောက်
ပြီးခါးကော့၍ဖင်ဖူးထောင်သလိုအနေအထားဖြစ်သွားရလေ၏။
အိစက်စွန့်ကားနေသောဖင်တုံးကြီးကိုအစွမ်းကုန်နောက်သို့ကုန်းပေးထားသလိုဖြစ်နေပြန်ရာ၊ ထွန်းလွင်က
မမြင်ရသေးသောစောက်ဖုတ်ကြီးကိုမှန်းဆ၍ညောင့်လိုက်သည်။

Ã ~ အိုး အား အား အမေ့Ã—

ကြီးထွားသန်မာသောလီးကြီးကဖင်ကြားမှအလျားလိုက်တိုးဝင်သွားပြီး၊ စောက်ခေါင်းဝကိုကျော်ကာစောက်စေ့
နီတာရဲလေးကိုတိုက်ရိုက်ကြီးထိုးဆောက်မိရာ၊ အေးအေးမော်ခါတ်လိုက်ခံရသလိုတကဲ့သို့လုံးခါရမ်းတုန်
လှုပ်သွားရလေသည်။ မျက်စေ့များပြာဝေသွားအောင်လည်းခံစားလိုက်ရပြန်သည်။ ရင်ထဲ၌မောပန်းဖိုလှိုက်
ခြင်းကကြီးစိုးလျှက်ရှိ၏။ ကုန်းထားသည့်အေးအေးမော်၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုနောက်မှကျော်ပြီး၊ လှမ်းကိုင်ထား
သောထွန်းလွင်၏လက်ကြမ်းကြီးများကသန်မာလွန်းလှ၏။ ပုခုံးသားလေးများပြုတ်ထွက်လုမတတ်ဖျစ်ညှစ်
ဆုပ်ကိုင်ထား၏။

အိအိ အိ မ မလုပ်ပါနဲ့ ကို ကိုထွန်းလွင်ရယ် ကျမ ကျမ တောင်း တောင်းပန်ပါတယ် အိ—
မရတောင်းပန်တိုးလျှိုး၍မရ၊ရမက် ဆန္ဒပြင်းပြလွန်းနေပြီဖြစ်သောထွန်းလွင် မကုန်းမကွပုံစံဖြင့် နောက်မှနေ၍
ညှောင့်နေဆဲ၊အေးအေးမော်ခန္ဓာကိုယ်လေးရှေ့နောက်ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေ၏။ကုတင်ဘောင်ကိုအားပြုထောက်
ထားသော်လည်းကလေးနှစ်ဖက်၊အကြောလေးများတင်းထောင်နေသည်။စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းလေးကိုလျား
လိုက်ပွတ်တိုက်ပေးနေသောစရာမဆင်စွယ်ခရမ်းသီးကြီးနွယ်လီးကြီး၏အထိအတွေ့ကအေးအေးမော်၏စိတ်
များကိုဆောက်တည်ရာမရလွင့်မျောစေပြန်သည်။အေးအေးမော်သတိကိုဖြတ်ကနဲပြန်မတ်ပြီးအစွမ်းကုန်ကာ
ကွယ်သည့်အနေဖြင့်ဖင်ကြားကိုဘယ်ညာရမ်းခါပေးနေရာ၊လီးကြီးမှာလိုရာကိုမရောက်နိုင်ဘဲရှိနေရှာသည်။
ထွန်းလွင်အားမလိုအားမရနှင့်အေးအေးမော်၏ခါသေးသေးလေးကိုဆွဲကိုင်ပြီးလီးကြီးကိုအသေအခြာကိုင်
ထည့်ရန်ကြိုးစားပြန်သည်။မရ။ချော်ထွက်သွားပြီး၊သူမ၏ဗိုက်သားနုနုလေးကိုသွားထောက်မိပြန်သည်။

အိအိအေးအေးမော် ငြိမ်ငြိမ်ခံစမ်းပါလားအိ—

အိအိဟင့်ဟင့် အင်ဟင့်အင်း ကျမကျမ ကြောက်တယ်အိ—

အေးအေးမော်အကြောက်အကန်ငြင်းဆိုရင်းဖင်ကြီးကိုဗရမ်းဗတာရမ်းခါရင်းကုတင်ကိုအားပြုထွန်းထောက်
ရင်းနောက်သို့လှန်ချလိုက်ရာသူမရောထွန်းလွင်ပါကုတင်ဘေးကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ဖင်ထိုင်ရက်သားကျသွား
ပြန်သည်။သည်အခါအေးအေးမော်၏ဖင်ဆုံကြီးကထွန်းလွင်၏ပေါင်နှစ်ဖက်ပါဖိခွဲထိုင်လိုက်သားဖြစ်သွား
သလိုဆံပင်များကလဲနှစ်ယောက်စလုံးကိုဖုံးလွှမ်းသွားစေပြန်သည်။ထွန်းလွင်လက်တဖက်ကအေးအေးမော်
၏ဆံပင်များကိုဖယ်ရှားသလို၊ကျန်လက်တဖက်ကလည်းအေးအေးမော်ရဲ့ခါးကိုမလွတ်တမ်းဆွဲဖက်ပြန်
ရာ၊အေးအေးမော်မှာထွန်းလွင်၏လီးကြီးကိုမြင်တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။သည်အခါထွန်းလွင်ကလီးထိပ်ကို
လက်နဲ့ကိုင်ပြီးအေးအေးမော်စောက်ခေါင်းဝကိုတိကျစွာတော့သွင်းလိုက်သည်။

အိအိအို အမေလေးလေး သေပါပြီရှင် ကျွတ်ကျွတ်အိ—

လီးကြီးကလှုပ်ရှားရုန်းကန်၍စပ်ဖျင်းဖျင်းတင်းတင်းကြီးဝင်သွားသဖြင့်အေးအေးမော်ခမြာအသဲများအူများဆွဲ
နှုတ်ယူပစ်လိုက်သလိုအရသာထူးတရပ်ကိုခံစားလိုက်ရလေ၏။

အိအိဒုတ်အိ—

အိအိဒုက္ခပါပဲ ကွဲပြဲသွားပြီထင်တယ် အဟင့်အဟင့်အိ—

အေးအေးမော်မှာထွန်းလွင်၏ရင်ခွင်ထဲကိုအားလျော့နည်းခွေကျသွားရင်း၊တယောက်ထဲတိုးတိုးကြိတ်ပြီးအော်
လိုက်၏။

ထွန်းလွင်ကသူမ၏နှို့ကြီးနှစ်လုံးအား၊အားပါးတရပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးဆုပ်နယ်ချေပွတ်သပ်ရင်း၊သူမ၏
လည်ပင်းသားလေးကိုငုံနှမ်းပြီး၊ဂုတ်ပိုးသားကိုမနာတနာလေးကိုက်ခဲလိုက်၏။အေးအေးမော်မှာမိမိ၏စောက်
ခေါင်းထဲသို့တင်းတင်းကြပ်ကြပ်နာနာကျင်ကျင်ကြီးဝင်နေသောလီးကြီး၏ဝေဒနာနှင့်ဂုတ်ပိုးသားကိုကိုက်ခဲ
ထားသောထွန်းလွင်၏အပြုအမူနှင့်နှိုတွေ့လိုလည်းစုပ်နယ်ဖတ်ပေးခြင်းများတပြိုင်နက်ခံစားလိုက်ရတော့တ
ကိုယ်လုံးရှိအကြောအချဉ်များစပ်ဖျင်းဖျင်းနှင့်ရှိန်းကနဲ၊ဖိန်းကနဲဖြစ်ကာလက်ကလေးကိုမြှောက်၍နေပြန်
ကာ၊ထွန်းလွင်၏လည်ပင်းကိုအမှတ်မထင်ပြန်ဖက်လိုက်မိ၏။ကိုယ်လေးမြောက်ကြွမြောက်ကြွဖြစ်စပြု
လာသည်။ဖင်အောက်မှပင့်လိုထားသောထွန်းလွင်၏လီးကြီး၏ပူနွေးနွေးကြီးအထိအတွေ့တမျိုးကိုခံစားနေရ

ပြီမို့ အေးအေးမော်ဝေဒနာပေါင်းစုံခံစားမှုကို သစ်ငှက်တိုရေလောင်းခြင်းနည်းစံနစ်တရပ်မှ ရရှိခံစားနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထွန်းလွင်က အေးအေးမော်ရဲ့ခါးကို စုံကိုင်၍ ဆွဲမြှောက်လိုက်ဖိချလိုက်လေးငါးခါမျှလုပ်ပေးပြီးလက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်တော့သည်။ အေးအေးမော်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ မမြင်နိုင်သော စွမ်းအားတရပ်အလိုလို နေရင်းဖင်ကို ကြွလိုက်ထိုင်လိုက် ပြုလုပ်လာမိလေ၏။ ဖင်ကြွလွန်းသည့်အခါ လီးကြီးက စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ ကျွတ်ထွက်တော့မရောင်ဖြစ်သွားရလေတိုင်း၊ အေးအေးမော်က မန်းကတန်းဖိပြီးထိုင်ချမိတတ်ပြန်သည်။

အဲဒါအား ဟား အင်း ဟင်းအဲ—

ခေါင်းမှဆံပင်တွေကို မိမိဖါသာပွတ်ဖယ်ရှားရင်း အေးအေးမော်နှုတ်ဖျားမှ အာမေဠိတ်သံလေးများတိုးထွက်လာ၏။ မိန်းမဆိုသည်မှာ ဒါပါပဲလား၊ လီးမဝင်ခင်က ရုန်းကန်ဖယ်ရှားအော်ဟစ်ကြပြီး၊ စောက်ဖုတ်ထဲလီးတချောင်းလုံးဝင်သွားကြပြီဆိုမှ ဖြင့်မထွေးနိုင်၊ မအံ့နိုင်ဖြစ်သွားရပြီး ကွဲပြဲကုန်သည်အထိ အလိုးခံချင်လိုက်သည်မှာ ဓမ္မတာပင်။ အခုကြည့်အေးအေးမော်မူလကတည်းက ခံချင်စိတ်ရှိနေခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း လွတ်လပ်မှုဆိတ်ကွယ်မှုကို အားပေးနေသည်နှင့် ဤကဲ့သို့ အလုပ်ဖြစ်နေကြခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

အဲဒါအာ ဟာ ဒီလိုကြီးက အားမရဘူး ညောင်းလည်းညောင်းတယ် အကိုထွန်းရယ် အဲ—

လီးဝင်သွားပြီဆိုတော့လည်း ရဲတင်းပွင့်လင်းလာကြသည်။ ပြောရဲဆိုရဲလေးတွေဖြစ်ပြီး အခေါ်အဝေါ်တွေပြောင်းလဲပြီဖြစ်၏။

အဲဒါဆိုကုတင်ပေါ်မှာလိုးရအောင် အဲ—

အဲအင်း အင်း အအား အရမ်းကြပ်ပါလား ကိုထွန်းရယ် ထိုင်ပေးလေအဲ—

လီးပေါ်မှအားပြုရင်း အေးအေးမော်ငြီးထွားလိုက်၏။

အဲအေး စောက်ပတ်ကကျဉ်းတာကိုး ကွဲသွားမယ်ထင်တယ် အဲ—

အဲအင်း အား အား ကျွတ်ကျွတ် ဟုတ်တယ် အဲ—

ကုတင်ဘေးရှိရုံလေးရပ်ပြီး စောက်ဖုတ်ကြီးအောက်ကို လက်လေးဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရင်း ပြော၏။
ကုတင်ဘေးမှာဝတ်လစ်စလစ်ကလေးရပ်နေသော အေးအေးမော်၏ညိုညက်သော အသားအရေနှင့် လိုက်ဖက်သော ကိုယ်လုံးအလှသည် လိုးရက်စရာမရှိအောင် လှလွန်းနေသည်ဟု ထွန်းလွင်ထင်လိုက်မိ၏။ ကုတင်ပေါ်၌ပက်လက်ကလေးလှန်ပေးထားသော သူ၏ပေါင်တွေကလည်း အိစက်ပြည့်ဖြိုးလှသည်။ ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှ စောက်ပတ်ကလေးမှာလည်း နီရဲ၍ပြအာနေသည်။

ထွန်းလွင် သူမခြေနှစ်ချောင်းကို ဆွဲမလိုက်ပြီး သူမ၏စောက်ပတ်ကြီးကို အားပါးတရဖွင့်ရက်ပေးလိုက်ပြန်သည်။
အဲအား ယား ကိုထွန်းလွင်ရယ် အား ယား ဟင်း ဟင်းအဲ—

အေးအေးမော်ဗိုက်သားကလေးများဆတ်ကနဲ၊ ဆတ်ကနဲ တွန့်သွား၏။ လှိုင်းထဲသွားသောဗိုက်သားလေးများကြောင့် ဆီးခုံလေးမှာ ကော့တက်သွားပြီး ဖင်ကြီးမှလည်း ကုတင်ကြမ်းပြင်မှ ကြွတက်လာလေသည်။ ထွန်းလွင်နှာခေါင်းထဲသို့ ညိုစိုစို အနံ့တမျိုးကတိုးဝင်လာသည်။ စောက်စိလေးကို နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာနှင့် ဖိညှပ်ဆွဲယူပြီး လျှာဖျားလေးဖြင့် ကလိုပေးလိုက်ရာ အေးအေးမော်မှာ တဆတ်ဆတ် တုန်သွားပြီး ဖျတ်ဖျတ်လူးကာခံစားလိုက်ရပြန်လေရာ။

Ã ~ဟင်း ဟင် အင်း ဟီး ဟ တမျိုးကြီးဘဲ ကိုထွန်းလွင်ရယ် Ã—

ထွန်းလွင်ခေါင်းမော့၍အေးအေးမော်ရဲ့မျက်နှာကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ရင်းမှ။

Ã ~ကောင်းရဲ့လား အေးÃ—

Ã ~ကောင်းတော့ကောင်းတာပေါ့ စောက်ဖုတ်ကိုပါးစပ်ကြီးနဲ့တော့ပြီးစုတ်တော့တမျိုးကြီးဘဲ အဟင့် ဟင့် အားလဲနာတယ် Ã—

အေးအေးမော်မျက်နှာကအားနာရှက်ရွံ့ဟန်လေးဖြင့်၊ ငိုသံလေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

Ã ~အေးလည်းကိုယ့်ကို မရက်ပေးချင်ဘူးလားÃ—

Ã ~ဟင့် အင် အေး မစုတ်တတ်ဘူးÃ—

Ã ~အေးကိုတော့ ကိုယ်ကရက်ပေးရတယ်လေ အပြန်အလှန်ပေါ့Ã—

Ã ~ဟင့်အင်း အေးမလုပ်တတ်ပါဘူးဆိုမှÃ—

ထွန်းလွင်ပြောပြောဆိုဆိုလီးကြီးကို အေးအေးမော်ပါးစပ်နားတော့ပေးလာသည်။

အေးအေးမော်ရှက်ရွံ့စွာပြုံးရင်း၊ လီးထိပ်ကြီးကို အသာငုံခဲလိုက်သည်။ လီးထိပ်မှပူနွေးသောအထိ အတွေ့ကြောင့် ထွန်းလွင်ခံစားလိုက်ရသည်။

Ã ~အား ဟင် ဟင် အီး ကောင်းလိုက်တာအေးရယ် Ã—

ထွန်းလွင်ကမျက်နှာကိုမော့ရင်း၊ ငြီးထွားလိုက်သည်။ သူ့ဖင်နှင့်ဖိမိ၍အေးအေးမော်နို့ကြီးပိပြားသွားရပြန်သည်။ အေးအေးမော်၏လျှာဖျားလေးကလီးထိပ်ကြီးတွေပိုက်ပြီးရက်ပေးလိုက်ကာ၊ လီးတဝက်ခန့်အထိစုတ်သွင်းလိုက်ပြန်သည်။

Ã ~အား အား ရှူး ကျွတ်ကျွတ်Ã—

ထွန်းလွင်ခါးကော့၍အသွေးအသားများပွက်ပွက်ဆူသွားအောင်ခံစားလိုက်ရလေသည်။

Ã ~ဖြတ် ဖြတ်Ã—

Ã ~ဟွန်းÃ—

Ã ~ဖြတ်Ã—

အေးအေးမော်ကလီးအရင်းကိုကိုင်ကာစုပ်လိုက်တံတွေးမြဲချလိုက်နှင့်အစွမ်းကုန်စုပ်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

Ã ~ရိုး အေးအေးရယ် ကောင်းလိုက်တာÃ—

ထွန်းလွင်ငြီးငြူသံကြီးကအီလယ်လယ်ကြီးဖြင့်မချိတင်ကဲနိုင်လွန်းလှသည်။ ခူးနှစ်လုံးကလည်းတဆတ်ဆတ်တုန်ခါလာသည်။

Ã ~ဖြတ် ပလွတ် ဖြတ် ဖြတ်Ã—

အေးအေးမော်စုပ်ရင်းမှကြီးထွားသန်မာလာသောလီးကြီး၏အရသာကိုခံစားရပြန်သဖြင့်အားပါးတရလေးစုပ်ပေးနေသည်ပင်။ ထွန်းလွင်အားမရသဖြင့်သူမ၏ပါးစပ်ထဲသို့သုံးလေးချက်ဆောင့်လှီးပစ်လိုက်မိတော့လေ၏။

Ã ~ဟွန်း ဟွန်း အူးÃ—

Ã ~ပလွတ်Ã—

အေးအေးမော်ခမျာအာခေါင်ထဲထိထိုးဝင်လာသောလီးကြီးကိုကမန်းကတန်းထွေးထုတ်လိုက်ရလေသည်။

Ã ~ အရမ်းပဲ ဘာလုပ်မှန်းမသိဘူးကွယ် သူလုပ်တာအသက်ရှုကြပ်သွားတာပဲÃ—

Ã ~ ဆောရီးအေးရယ် ကိုယ်စိတ်မထိန်းနိုင်လို့ လွန်သွားတယ်Ã—

တုန်ခါနေသောလီးကြီးကို အရင်းမှကိုင်ကာအေးအေးမော်ရဲ့စောက်ဖုတ်ကိုထိုးသွင်းရန် နောက်ဆုတ်၍နေရာ ပြင်လိုက်သည်။

Ã ~ ထွေး ဘာတွေမှန်းမသိဘူး ငံကျိကျိနဲ့Ã—

အေးအေးမော်ကလီးထိပ်မှယိုစီးကျလာသည့်အရည်ကြည်များကိုထွေးထုတ်ပစ်လိုက်ရင်း၊ မျက်နှာအိုအိုဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ အလိုမကျသောအမှုအရာနှင့်ပေါင်နှစ်ဖက်ကိုဖြူကားပေးလိုက်၏။ နီရဲပြုအာနေသော စောက်ဖုတ်အတွင်းသားများပေါ်လာသည့်အထိပြုအာသွားလေသည်။ ထွန်းလွင်ကလီးဒစ်ကြီးကိုအကွဲကြောင်း အလယ်သို့နှစ်မြှုပ်လိုက်၏။ ထို့နောက်အထက်အောက်ပွတ်တိုက်ကာ၊ အပြန်အလှန်ဆွဲပေးလိုက်ရာ၊ ပေါင်နှစ်လုံးဟာအငြိမ်မနေတော့ဘဲလှုပ်ခါလာသည်။

ခါးလေးကော့၍တကောက်ကွေးနှစ်ဖက်ကိုသူမလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲမပေးလိုက်ပြန်သည်။ ဖင်သားကြီးများက ကြမ်းမှကြွတက်ကာ၊ စောက်ပတ်ကြီးမှာအစွမ်းကုန်ပြုအာပြီးအလိုခံရန်အဆင်သင့်ဖြစ်သွားလေသည်။ ထွန်းလွင်လီးကိုမသွင်းသေးဘဲအားရအောင်ကလိပြီးမှတဖြေးဖြေးအောက်သို့ဖိဆွဲချသည်။

Ã ~ ဖြစ် ဖြစ် ပတစ် ဖြစ် ပလွတ်Ã—

နွေးထွေးသောစောက်ခေါင်းအတွင်းသို့လီးကြီးကိုဖိသွင်းလိုက်သည်။

Ã ~ အား အမေရေ အီးÃ—

အေးအေးမော်လီးကြီးအဆမတန်ဝင်လာသည့်ဒဏ်ကိုနှုတ်ခမ်းနှစ်ခုတင်းတင်းစေ့ပိတ်ရင်းကြိတ်အော်လိုက်သည်။ ထွန်းလွင်သူမ၏လုံးကျစ်မာခဲပြည့်ဖြိုးသည့်နှို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလှမ်းကိုင်ပြီးဆောင့်လိုချင်လိုက်သည်။

Ã ~ အင့် အီး ကောင်း ကောင်းတယ် ဖြေးဖြေး ကိုထွန်း ဖြေးဖြေး အီးအီးÃ—

အေးအေးမော် မချိမဆန့်ညီးတွားရင်းမျက်လုံးလေးအစုံကိုမှိတ်ကာခေါင်းလေးဘယ်ညာရမ်းသွားရလေသည်။

Ã ~ ရိုး ကျွတ် ကျွတ် အဆုံးထိဝင်ပြီ သားအိမ်ထဲတောင်ရောက်နေပြီ အောင့်လိုက်တာကိုထွန်းရယ် Ã—

Ã ~ ပြုတ် ပြုတ် ဘွတ်ဘွတ်စွံစွံ စွတ်Ã—

Ã ~ အီး အား အမေ အ အားÃ—

ဆောင်ချက်တိုင်းအေးအေးမော်ခမြာကိုယ်လေးယမ်းလှုပ်နေစေသည်နို့နှစ်လုံးကရှေ့နောက်ယမ်းခါယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေကြ၏။ စူးစူးနစ်နစ်တင်းတင်းပြည့်ပြည့်ကြီးစောက်ခေါင်းအတွင်းကိုလီးကြီးကတိုးဝင်သွားသည်မှာတမျိုးပြီးတမျိုးအရသာတွေနေရပြန်သည်။

Ã ~ ဖြစ် ဖြစ် စွပ်စွပ်Ã—

Ã ~ အ အား ကျွတ် ကျွတ် အား အ ကျွတ်Ã—

အေးအေးမော်၏နှုတ်ဖျားမှထာဝစဉ်မရိုးနိုင်သောအလိုခံရသည့်ငြီးတွားသံလေးကိုမိန်းမပီသစွာပြီးငြူလိုက်ရပြန်သည်။ သူမ၏နှို့ကြီးနှစ်လုံးကိုပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးဆုပ်ကိုင်ချေမွလိုက်ရင်းသူမ၏နှုတ်ခမ်းကိုလည်းဖိကပ်စုတ်ယူလိုက်သဖြင့်ဖျင်းကနဲဖိုမဓာတ်ကိုရိုက်ခတ်နှိုးဆွပေးခြင်းဖြစ်သလိုအေးအေးမော်၏လက်ချောင်းငယ်များကထွန်းလွင်၏ဂုတ်ပိုးကိုတင်းတင်းကြီးဖက်လာပေးသလိုဖင်ကြီးကလည်းအောက်မှနေ၍ပင့်မြှောက်နေသည်။

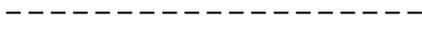
Ã~စွတ် စွတ် ဒုတ် ဒုတ် ပြတ် ပြတ်Ã-

Ã~အင့် အင့် အီးဟီး ကျွတ် ကျွတ် ဟင်းÃ-

ပူနွေးသောသက်ပြင်းရိုက်ဆုံလိုက်သောအငွေအသက်များကထွန်းလွင်နှင့်အပြိုင်ကျမှုကိုဖော်ပြလိုက်သည်။
ထွန်းလွင်ရိုက်ချက်ပြင်းပြင်းလေးဖိချလိုက်သည်။

Ã~ဗြစ် ဗြစ် ပြတ် ပြတ် အား အား အား Ã-

ကောင်းလွန်းသောကာမစည်းစိမ်အရသာနှုန်းစီးဆင်းသွားသည်နှင့်အေးအေးမော်၏ခန္ဓာကိုယ်ကလေးမှာနက်
မှောင်ပျံ့ကျနေသောဆံပင်များပေါ်၌တလူးလူးတလဲလဲကွေးကောက်တွန့်လိမ်၍နေရှာလေသည်။
နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်နေသောထွန်းလွင်မှာအကြောကြီးများပြိုင်းပြိုင်းထကာနေသည်။ထောက်
ထားသောဒူးကြီးနှစ်လုံးကသူမ၏တင်ပါးတဖက်ကိုဖိထောက်ကာခွက်ဝင်နေ၍ဆယ်လေးငါးချက်မျှအပြင်းအ
ထန်ဆောင့်လိုက်ပြီးတင်းတင်းပြည့်ပြည့်စောက်ခေါင်းတွင်းတိုးဝင်သွားလေ၏။လီးကြီးရမ်းကနဲခါရမ်းပြီး
နောက်အေးအေးမော်ရဲ့သားအိမ်တွင်းသုတ်ရည်များကိုဒလဟောပန်းထုတ်ပစ်လိုက်ရလေသည်။
အေးအေးမော်ကလည်းဆံနွယ်ကလေးများကျနေသောခေါင်းကိုဘယ်ညာရမ်းခါရင်းစောက်ပတ်နှစ်ချမ်းကို
တင်းကနဲတင်းကနဲဆွဲညှစ်ကာစောက်ခေါင်းတွင်းမှသုတ်ရည်တပြိုင်နက်ညှစ်လိုက်လေတော့သည်ကိုနွေးက
နဲဖြစ်သွားသည့်လီးကြီးကြောင့်ထွန်းလွင်သိရ၏။နှစ်ဦးသားတဒင်္ဂီထပ်လျှက်ငြိမ်ကာလီးနှင့်စောက်ပတ်တတ်
လျှက်မှိုန်းနေကြလေတော့သတည်း။

ကနေ့မောင်မောင်ကင်းမစောင်တော့၊အိမ်မှာမမအေးနှင့်ဦးလေးတို့နှစ်ဦးစစ်ကိုင်ဘက်ကဆွေမျိုးတယောက်
ဆုံးလို့သားအဖနှစ်ယောက်သတင်းမေးရင်းညအိပ်ကြမယ်လို့။အိမ်မှာကဦးလေးမိန်းမအဒေါ်နှင့်မိမိသာရှိနေ
သည်။အိမ်စောင့်ရင်းသင်ခန်းစာများကိုထမင်းစားပြီးကထဲကကြည့်နေလိုက်သည်မှာညနေစာထမင်းစားကထဲ
ကအခုည ၉ နာရီထိတိုင်ပင်။

ပတ်ဝန်းကျင်တခုလုံးမိုးတွေအုံ့ပြီးလေတွေလာနေသည်။မောင်မောင်ကအခန်းထဲမှပြေးထွက်လာပြီးအိမ်ရှေ့မှ
သိမ်းစရာရှိသည်များကိုအဒေါ်ဖြစ်သူနှင့်ကူညီ၍သိမ်းဆည်းပေးနေသည်။

Ã~ဟဲ့မောင်မောင် အိမ်အပေါ်ထပ်တံခါးတွေတက်ပိတ်လိုက်အုံးÃ-

Ã~ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေးÃ-

မောင်မောင်အပေါ်ထပ်သို့အပြေးအလွှားတက်သွားသည်။မောင်မောင်၏အဒေါ်ဒေါ်ထွေးထွေးအိမ်ရှေ့တံခါး
ပိတ်ပြီးအိမ်အပေါ်ထပ်သို့တက်သွားပြန်သည်။မိမိတို့အိမ်ခန်းတွင်းဝင်ပြီးခေါင်းရင်းတံခါးကိုဆွဲပိတ်လိုက်
သည်။

အပြင်၌လေတိုက်နေသည်မှာဝုန်ဒိုင်းကြံနေသည်။အိမ်မှာလည်းရိမ်းထိုးလှုပ်ခါနေသည်ဟုဒေါ်ထွေးထွေးမြင်
မိလိုက်သည်။ဒီကြားထဲလျှပ်စစ်မီးကပြတ်သွားသဖြင့်မှောင်နဲမဲမဲစမ်းတဝါးရှိလွန်း၏။

Ã~ဝုန်း ဂျိန်း ဒလန်းÃ-

Ã~အား မောင်မောင်Ã-

Ã~ဗျာ ဒေါ်လေး လာပြီ လာပြီÃ-

ဒေါ်ထွေးထွေး၏အလန့်တကြားအော်ဟစ်ခေါ်သံကြောင့်မောင်မောင်လက်နှိပ်ခါတ်မီးကိုငြိမ်းတက်လာသည်။

Ã ~ ဘာဖြစ်လို့လဲဒေါ်ဒေါ်Ã-

Ã ~ ငါ မိုးချိန်းတာကိုကြောက်တတ်မှန်းသိရက်နဲ့ မင်းမှမေးတတ်ပလေÃ-

ဒေါ်ထွေးထွေးအသက်(၄၅)နှစ်ခန့် သာရှိပြီးအသားညိုညိုထောင်ထောင် မောင်မောင်ကျမ်းမာသန်စွမ်းသူတဦး ဖြစ်ပေမဲ့မိန်းမတို့ သဘာဝကြောက်စရာမရှိ ရှာကြံကြောက်တဲ့အတိုင်းဒေါ်ထွေးထွေးမှာငယ်စဉ်ကထဲကအခုအ ချိန်းထိမိုးချိန်းလျှင်ကြောက် ခူးတုန်နေဆဲပင်။

Ã ~ ဂျိန်း ဒလိမ်း ဂျိန်း ချလွင်Ã-

Ã ~ အား အမလေး အိုးÃ-

မိုးချိန်းပြီးလေအဆောင့်မှာစားပွဲပေါ်ထောင်ထားသောကြည့်မှန်လဲကျပြီးကွဲသွားသံနှင့်အတူဒေါ်ထွေးထွေးတ ယောက်ငယ်သံပါအောင်အော်ဟစ်ပြီးမောင်မောင်ကိုပြေးဖက်လိုက်သည်။မောင်မောင်မှာလဲအိုးကနဲလန့်အော် ပြီးဒေါ်ထွေးထွေးကိုပြန်လှန်ဖက်တွယ်မိလိုက်လေသည်။

Ã ~ ဂျိန်း ဒလိန်း ဂျိန်း ဂျိန်းÃ-

Ã ~ အိုး အမေÃ-

အဆက်မပြတ်သောမိုးချိန်းသံကြောင့်ဒေါ်ထွေးထွေးခမျာခူးများတဆတ်ဆတ်တုန်ကာမောင်မောင်ကိုတင်းကြပ် စွာဖက်တွယ်လိုက်မိသည်။ဒုက္ခရောက်နေရသူကမောင်မောင်ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းကအတူနေဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ယခု ကိုပူးပူးကပ်ကပ်မနေဘူးသဖြင့်အနေခက်ရသည်။ဒေါ်ထွေးထွေး၏ဖေါင်းကားနေပြီးအိထွားလှသည့်နို့ကြီးများ ကမိမိရင်ဘတ်ကိုဖိကပ်ထားသဖြင့်လည်းပို၍ဆိုလှ၏။

အပြင်ဥမိုးကသည်းထန်စွာရွာနေသည်။ကဆုန်လပြည့်ခါနီးမို့ထင်ရှား၍ပြီဆိုတော့ဒလဟောသွန်ချလိုက်သ လိုလျှင်စီးတဝင်းဝင်းမိုးချိန်းသံတည်ညံ့နှင့်ရှိနေသလို။ကြောက်တတ်သောဒေါ်ထွေးထွေးမှာပို၍သာမောင် မောင်ရင်ခွင်ထဲသို့တိုးခွေဝင်ရောက်နေ၏။

မောင်မောင်မှာဒေါ်ထွေးထွေး၏ရင်နှစ်မှာဖြင့်ပွတ်သပ်ပါများလာသမို့သွေးများဆူဝေလာသည်။မိမိပေါင်ကြား ကလီးကြီးကလည်းတဖြေးဖြေးမာထန်လာသည်။အသက်ရှူမြန်ဆန်လာသည်။မထင်မှတ်မရည်ရွယ်ဘဲနဲ့မိမိ လက်များကဒေါ်ထွေးထွေး၏ကြောပြင်ကိုပွတ်သပ်နေမိသည်ကိုလည်းဝိုးတဝါးအသိအမှတ်ပြုလို့ရသည်။ ဒေါ်ထွေးထွေးမှာလည်းကြောက်ရွံ့စွာဖက်တွယ်မိရသဖြင့်မိမိ၏ပေါင်တဖက်ကိုမောင်မောင်၏လီးကလာ ထောက်သည်ကိုသတိမထားမိဘဲပို၍တင်းကြပ်အောင်ဖက်တွယ်မိလိုက်ရပြန်သည်။

Ã ~ ဂျိန်း ဂျိန်း ဒလိန်းÃ-

Ã ~ အမလေး အိုး မောင်မောင်Ã-

ကြောက်လွန်းမကကြောက်လာသဖြင့်ဒေါ်ထွေးထွေးမောင်မောင်ကိုတိုးဖက်လိုက်ရာမောင်မောင်မှာကုတင် ပေါ်ပတ်လက်လှန်၍လှဲကျသွားသလို၊ဒေါ်ထွေးထွေးမှာလည်းမောင်မောင်ပေါ်ထပ်လျှက်သားပါသွားရသည်။ မောင်မောင်စိတ်ထိန်းနိုင်တော့၊ဓာတ်မတူသောအဖိုအမအထိအတွေ့ကိုမလွန်ဆန်နိုင်ဖြစ်သွားကာဒေါ်ထွေး ထွေးကိုတဖက်သို့လဲလိုက်ပြီးအပေါ်မှမှောက်ချလိုက်သည်။

Ã ~ ဂျိန်း ဒလိန်း ဒိန်းÃ-

Ã ~ အိုး မောင်မောင်Ã-

ဒါပါဘဲဒေါ်ထွေးထွေးကြောက်လန့်တကြားရေရွတ်သံတိတ်သွားသည်။

မောင် မောင် ၏ သွက် လက် မြန် ဆန် သောလှုပ် ရှားမှုများကဒေါ်ထွေးထွေးအသံများတိတ် သွားစေလေသည်။ မောင် မောင် အကျီကို ကျယ် သီးပင် ဖြုတ်မနေတော့ဘဲဆွဲဖြုတ် လိုက် သည်။ နောက် မှဘော် လီချိတ်ကို လည်းလက် နှစ် ဖက် ဖြင့် ဆွဲလိုက် တော့ဖြုတ်ကနဲပြုတ် သွားသလို အဝတ်တွေဘေးတဖက် ဆီသို့ လှန် ကျသွားသဖြင့် ပြည့်ဖြိုးဖောင်း ကားနေသောသူမ၏ နို့ကြီးများဟင်းလင်းပွင့် ခါပေါ်လာလေ၏။

အို ~ ဂျိန်း ဂျိန်း ဒလိန်း လိန်းအို—

အို ~ အမလေး လေး အို မောင် မောင် အို—

ကွက်တိအံကိုက်ပင်၊ ဟင်းလင်းပွင့် သွားရတဲ့နို့တွေကို မောင် မောင် ငုံ့ခဲအစို့ မိုးချိန်းသံကလည်းပြင်းထန်စွာ ချိန်းလိုက် တော့ဒေါ်ထွေးထွေး၊ မောင် မောင် ဂုတ်ကို ဆွဲနှိမ် ပြီးမိမိ တုန်ခတ် သွားအောင် အထိ အတွေ့ကသူမတ ကိုယ်လုံးကြက် သီးတဖျန်းဖျန်းထသွားအောင် ကိုကောင်းလွန်းလှသည် မို့ မောင် မောင် ကို တွန်းဖယ်ပစ် ရမည် လားဖက် တွယ် ထားရမည် လားမဝေခွဲတတ်တော့။

အသိစိတ်တို့ ဝေဝါးကုန်ပြီ၊ ပူရွေးသောကာမဆန္ဒကြောင့် ဒေါ်ထွေးထွေးတကိုယ်လုံးတုန်ခတ် လှုပ်ရှားနေ၏။ မောင် မောင် သည် ကပို ကရို ရစ်ပတ်ထားသောဒေါ်ထွေးထွေး၏ ထမီအထက် ဆင်စကို ဆွဲဖြုတ်ပြစ် လိုက် သည်။ မဲနက် ကောက် ကွေးနေသောစောက် မွှေးကြီးများခြံရံလျှက် စောက် ဖုတ်ကြီးမှာပြတ် သွားသောမီးပြန် အလင်း၌ကြီး မားဖောင်းကြွ လျှက် ပေါ်ထွက် လာသည်။

မောင် မောင် ကခုန်ဆစ် အထိ ထမီကို တွန်းချလိုက် ပြီးတခါ ခြေထောက် ဖြင့် တွန်းချလိုက် သည်။ လက် တဖက် က ဒေါ်ထွေးထွေး၏ နို့ကြီးများကို ဆုပ် ကိုင် ဖြစ်ညှစ် နယ် ဖတ်လိုက် သည်။ ကြောက် လန့် တကြားအော် ဟစ် နေတဲ့ဒေါ် ထွေးထွေး၏ နှုတ်ခမ်းထူထူကြီးများကို မိမိပါးစပ် ဖြင့် ငုံ့ခဲ၍ တအားကုန် စုပ် ယူလိုက် သည်။

အို ~ ဂျိန်း ဂျိန်း ဒလိန်းအို—

အို ~ အား အမလေး ဝူး ဖလူး ဝုအို—

အပွတ်အသပ် အနမ်းအရှိက် များကြောင့် ဒေါ်ထွေးထွေးတကိုယ်လုံး ဆူဝေကုန် သည်။ ကြောက် လန့် တာတွေ ပြေကုန် သလို မောင် မောင် ၏ နောက် ကြောကို တင်းကြပ် စွာဖက် တွယ်ပစ် လိုက် ရပြန် သည်။ အဆိုးဆုံးကမောင် မောင် ၏ ကြီးမားသန် မာနေတဲ့လီးကြီးကသူမ၏ စောက် ဖုတ်ကြီးရဲ့အကွဲကြောင်းမှာ အလျား လိုက် ပွတ်သပ် တိုက် ခိုက် လှုပ် ရှားနေမှုကပူရွေး တဲ့သွေး ခုန် နှုန်းတွေ ဖြစ် လာသလို စောက် ခေါင်းတွင်းမှ အရည် များဒလဟောထွက် ကျလာစေသည် အထိပင် ဖြစ် လို့ ဒေါ်ထွေးထွေး အောက် မှနေ၍ ဖင် ကြီးကို ယမ်းခါ နေရလေ တော့သည်။

မောင် မောင် ဆိုသည့် မောင် မောင် ကလည်း ချက် ဆို နားခွက် ကမီးတောက် စေသည့် အကောင် စားမို့ ဒေါ်ထွေးထွေး စိတ်တွေ ကြွ ထရွ လာပြီမို့ ဒက် ကနဲသိ လိုက် ရာအလိုက် သင့် ပေါင်းပြီး ဖင် ကြီးကို ယမ်းခါ နေတဲ့ဒေါ်ထွေးထွေး၏ စောက် ခေါင်းဝကို မှန်းထောက် ချိန် ဆပြီး ဖင် ကို ကြွ ကာခါးကို နှံ့ပြီး ဖိ သိပ် ချလိုက် သည်။

အို ~ ပြလွတ် စွတ် စွတ် စွတ်အို—

အို ~ အင့်အို—

လွတ်ပဟေ့ဆို ကထဲကမောင် မောင် တို့ မနားတမ်းဖိ ဆောင့် ပါလေပြီ၊ ဒေါ်ထွေးထွေး ခမျာမှာလည်း မောင် မောင် ၏ လီးကြီးကကြီးထွားရှည် လျားလှသောလီးထိပ် ကသားအိမ် ကို လာထောက် သဖြင့် အောင့် ကနဲအောင့် ကနဲဖြစ် သွား

ရသဖြင့် နာကျင် ခံခက် ဖြစ် နေရပြန် သည်။ မောင် မောင် နသို ကြီး ပြတ် လို ဆောင့် နေသည် မှာ ကုတင် တခု လုံး ရမ်း ခါ နေတော့၏။ အပြင် ဘက် မှာလည်း မိုး ကသီး ထန် စွာ ရွာ နေသည်။

အံ့ ~ စွတ် စွတ် ဒုတ် ဒုတ် စွတ် စွတ် အံ့—

အံ့ ~ အိုး အင့် အင့် ဟင့် အင့် အီး အံ့—

အံ့ ~ ဖြေး ဖြေး အင့် ဟင်း အောင့် တယ် အံ့—

ဒေါ်ထွေးထွေး မောင် မောင် ၏ ပူနွေးသော လီးတချောင်း လုံး မိမိ စောက် ဖုတ်ကြီး ထဲကို ဝင် ထွက် ပါ များတော့ ကောင်း အိမ် မှဲ သွား အောင် ပင် အရသာ ထွေ လာရပြန် ကာ၊ မောင် မောင် ၏ ခါးကို လှမ်း ဖမ်း ဆွဲ ဖက် ထွယ် လို က် ပြီး ဆောင့် သည့် အရှိန် နှင့် အံ့ကြဖြစ် အောင် အောက် မှဖင် ကြီးကို ကော့မြှောက် ပင့် တင် ပေးလို က် ပြီး၊ လီးကြီး ပြန် အချွတ် မှာ ဖင် ကြောကို ရှုံ့ဖို က် သားကို ခါး ကော့၍ လီး တန် ကြီးကို ညှစ် ဆွဲ ချပေး လို က် သည်။

မောင် မောင် မှာ ဒေါ်ထွေးထွေး အပေး ကောင်း မှု ကြောင့် တခါ ဘူးမျှ မခံစား ဘူးသေး သော အထွေ အကြံကို ခံစား ရပြန် သည် မို့ ဒေါ်ထွေးထွေး ၏ ပုခန်း နှစ် ဖက် ကို ဆွဲ၍ တအား ကုန် ဖိ ဆောင့် နေပြန် သည်။

အံ့ ~ စွို ဒုတ် စွတ် စွတ် စွို အံ့—

အံ့ ~ အင့် ဟင်း ဟင်း အို အီး ကျွတ် ကျွတ် အံ့—

ဒေါ်ထွေးထွေး ၏ နှုတ် ဖျား မှ အံ့ကြိတ် ၍ ငြိုးငြိုး သံထွက် ပါ လာသည် နှင့် မောင် မောင် သည် ဆက် မဆောင့် တော့ဘဲ ၍ သူမ၏ မျက်နှာကို ခေါင်း မော့ကြည့် ရင်း

အံ့ ~ နာလို လား ဟင် ဒေါ်ဒေါ် အံ့—

အံ့ ~ အခု မှတောင် ပန် မနေနဲ့ လုပ် မှာဖြင့် မြန် မြန် သါလုပ် ဒီမှာ ဆန် တငန် ငန် ဖြစ် နေပြီ အံ့—

အံ့ ~ အို ဟုတ်လား ကဲ ဒီလို ဆို အံ့—

မောင် မောင် ပြောပြော ဆို ဆို ဖြင့် လှေကြီး ထို လို နေရာ မှာ သူ၏ ခူးနှစ် ဖက် ထောက် ပြီး သူမ၏ ပေါင် ကြီး များကို ဆွဲ ထောင် လို က် သည်။ မောင် မောင် ဒေါ်ထွေးထွေး ၏ ခါးကို မကို င် ဘဲ ကြီး မားဖေါင် ကား ပြည့် ဖြိုး လှသည့် နို့ ကြီး နှစ် လုံးကို ဆွဲ ကို င် လို က် ပြီး ဖိဖိ ဆောင့် ချပြီး လိုး တော့သည်။

အံ့ ~ ဖြစ် ဖြတ် စွတ် စွတ် စွို အံ့—

အံ့ ~ အင့် အင့် အိုး ဖြေးဖြေး ဆောင့် ပါဟဲ့ မောင် မောင် အံ့—

မရတော့၊ မောင် မောင် ဒလ ကြမ်း ဆောင့် ပါလေပြီ၊ မိုးသံ လေသံ များ နှင့် အပြိုင် အခန်း လေး ထဲမှာ အသံ များ ဆူညံ နေ လေရဲ့၊ အခန်း တွင် နှစ် ပေမီး ချောင်း ရဲ့ အလင်း ရောင် အောက် မှာ လူသား နှစ် ဦး ဝတ် လစ် စား လစ် ဖြင့် အမှောင် တ ကာ အမှောင် ဆုံး ကာ မအမို က် မှောင် ကြီး ကျနေ သည်။

အခြား လူတယောက် ၏ လီး တချောင်း လုံး မိမိ ၏ စောက် ခါး ထဲသို့ ပူနွေး မာကြော စွာ သွက် သွက် လက် လက် ကြီး ဝင် ထွက် နေမှု ကြောင့် အကြော များ တဖျင်း ဖျင်း ထအောင် ကောင်း မွန် အီလွန် လှသမို့ ခြေထောက် နှစ် ချောင်းကို မိုး ပေါ်ထောင် ပြီး မောင် မောင် ရဲ့ ခါးကို ညှပ် ယူ ဆွဲ ဖိ ၍ အောက် မှဖင် ကြီးကို အား ရပါး ရကော့မြှောက် ပေး သလို လီး ကို လည်း မိမိ ၏ စောက် ဖုတ် နှုတ် ခမ်း သား များ ဖြင့် အတတ် နိုင် ဆုံး ညှစ် ဆွဲ နေလို က် သည် အထိ ပင်။

မောင် မောင် ဒေါ်ထွေးထွေး ၏ ပေါင် ကြီး များကို ပင့် မြှောက် လို က် သည်၊ ခူးထောက် လို နေရာ မှ ဝမ်း လျား မှောက် ခါ ကုတင် ဘောင် ကို ခြေကန် လို က် သည်၊ ပြည့် ဖြိုး ကြီး မား လှတဲ့ သူမ၏ ပေါင် ထွေကို ပုခုံး နှစ် ဖက် ဖြင့် ဖိ ထွန်း ချ လို က် သည်။

သူမ၏ ခူးနှစ် ဖက် သည် သူမ၏ နို့ကြီးများပေါ်သို့ ပိကျသွားရသည် ၊ ဖင် ကြီးမှာလည်း မြောက် ကြွ လာ၏ ။
မောင် မောင် သည် သူ၏ ဖင် တုန်ကြီးများကို လက် ပြန် ကိုင် တွယ် ဖျစ် ညှစ် ရင်း မှ ဖင် အသာ ကြွ လိုက် ၏ ။ လီးကြီး
သူမ၏ စောက် ဖုတ် ထဲမှ တဖြေးဖြေး ကြွ တက် လာသည့် လီး တချောင်း လုံး အပြင် မရောက် ခင် တဝက် လောက် မှာ
ဆတ်ကနဲ ဖိ သိပ် လိုက် သည် ။

Ã ~ စွတ် စွတ် ဒုတ် Ã—

Ã ~ အင့် အိုး Ã—

Ã ~ စွတ် စွတ် Ã—

Ã ~ အင့် ဟင့် အား ရှီး ဟင်း Ã—

ဒေါ်ထွေးထွေး တယောက် သွား ပြီး သဘာရင့် နေတဲ့ သူမ၊ မောင် မောင် ၏ ပညာသား ပါ ပါ ဖိ သိပ် လိုး ဆောင့် ချိတ် ဖုံ ။
လီးကို အလွတ် အကျွတ် ဆွဲ ထုတ် ပြီး ပြုံး ကနဲ ဖိ ဆောင့် ခြင်း ဖြင့် တမျိုး ဖင် ကို ကော့၍ လီးကြီးကို မတ်ထောင် နေ
အောင် ပြုပြီး လိုး ချလိုက် ရာ၊ လီးကြီး သူမ၏ စောက် ခေါင်း ထဲ အဆုံး ထိ နှစ် ဝင် သွား ချိန် ။ လီး ထိပ် ကွမ်း သီး ခေါင်း
ကို တဆတ် ဆတ် တုန် အောင် ဖင် ကြီး ရှုပ် ခြင်း တနည်း ။ ကော် ထို ပင် လိုး မြေစိုက် လိုး နည်း စသည့် လက် ဦး ဆရာ
ကြီး ထွန်း လွင် နည်း ပေး လမ်း ပြချက် များ အတိုင်း တသွေ မတိမ်း လုပ် ဆောင် နေခြင်း ကြောင့် ဒေါ်ထွေးထွေး ဖျတ်
ဖျတ် လူး နေလေပြီ ။

Ã ~ အား အင့် ကောင်း ကောင်း ကောင်း လှချည် လား မောင် မောင် အင့် ဆောင့် ဆောင့် အိုး Ã—

Ã ~ စွတ် စွတ် ဒုတ် ဒုတ် Ã—

လီး ထိပ် ကွမ်း သီး ခေါင်း က သူမ၏ သား အိမ် ထိပ် ထောက် မိ လိုက် ပြန် တွေ့ နှစ် ယောက် စလုံး ကျင် ကနဲ ။ ကျင် ကနဲ
ဖြစ် သွား ပြီး အကြောပေါင်း တထောင် စိမ့် အီသွား ကြရပြန် သည် ။ ဆရာကောင်း တပည့် ပန်း ကောင်း ပန်း သလို
သွန် သင် ညွှန် ကြား သည့် ဆရာသမား ၏ စကားကို တသွေ မတိမ်း လိုက် ပါ လုပ် ဆောင် ချက် များ သည် မောင် မောင်
အဖို့ ထူးခြား ကောင်း မွန် အိမ် မှ သောကာမ အရသာကို ခံစား ရပြီမို့ ။ အား ရကြေ နပ် စွာ ပညာ ကုန် သုံး နေလိုက် ပြန်
သည် ။

ကြည့် ဆောင့် လိုး နေရင်း မှ လက် နှစ် ဖက် ဖြင့် ဒေါ်ထွေးထွေး ၏ စောက် ဖုတ် နှုတ် ခမ်း ထူထူ ကြီး နှစ် ဖက် ကို တဖက်
တချက် ဆွဲ ဖြဲ ဟလျှက် လီး ဝင် တိုင်း လှုပ် ရှား ငုတ် ချိတ် ချိတ် ဖြစ် နေသည့် စောက် စေ့ကြီးကို လီး နှင့် လက် မနှစ် ခု ကြား
ဖိ ချေပွတ် သပ် ပေး နေပြန် ရာ၊ ဒေါ်ထွေးထွေး ဖင် ကြီး ရမ်း ခါ သွား ပြီး ။ ခေါင်း ထောင် ထ၍ မောင် မောင် ၏ ဂုတ် ဦး ကို
မမှီမကမ်း လှမ်း ဆွဲ လိုက် ။ လက် နဲ့ ပွတ် လိုက် ။ မိမိ ၏ ခြေ ကျင်း ဝတ် နှစ် ဖက် ဆုပ် ကိုင် ပြီး ဖင် ကို အတတ် နိုင် ဆုံး
ပင့် မြောက် ရင်း မှ လီးကြီး ကို ညှစ် ဆွဲ နေပြန် သလို နှုတ် ဖျား မှုလည်း ။

Ã ~ အိုး အင့် ကောင်း ကောင်း အင့် ဟင့် ဆောင့် Ã—

Ã ~ စွတ် ဒုတ် Ã—

Ã ~ ဟီး မောင် မောင် Ã—

Ã ~ ဒုတ် ဒုတ် Ã—

Ã ~ အား ယား ပြီး ပြီး တော့မယ် ဆောင့် ဆောင့် Ã—

ဒေါ်ထွေးထွေး က ရောင် ကတမ်း ရေရွတ် မြည် တမ်း ရင်း မှ လှုပ် ရှား မှုများ ငြိမ် သက် သွား လေတော့ သည် ။
မောင် မောင် ဒေါ်ထွေးထွေး တယောက် ကာမ အထွတ် အထိပ် ကို ရောက် ရှိ သွား ပြီကို သိ လိုက် သည် နှင့် စောက် ဖုတ်

ကြီးကို ဖြစ်ကို နေရာမှလက် နှစ် ဖက် လွှတ်လိုက် သည်။ တစ် တီဒူးထောင် နေတဲ့ပေါင် နှစ် ပေါင် ကြားမှခြေတချောင်းကို ဆွဲချလိုက် ပြီးတပေါင် ကျော် ပုခုန်း ထမ်းပုံစံဖြင့် ကုန်းလျက် အသားကုန် ဆောင့် လိုက်သည်။

အံ့ အံ့ အံ့ စွတ် စွတ် ဒုတ် ဒုတ် စွိ အံ့—

မောင် မောင် တကိုယ် လုံးတုန် ခါသွားအောင် ကောင်းလာပြီ။ သုတ်ကို မထိန်းနိုင် တော့၊ တမင် မှီထားသောပေါင် တဖက်ကို လက် နှစ် ဖက်ဖြင့် ဖက် တွယ် ရင်း သုတ်ရည် များကို သူမ၏ စောက် ခေါင်း တလျှောက် ပန်း ထုတ်ပစ် လိုက်လေတော့၏။

ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ် သွားပြီး အပြင် မှာကမိုး မစဲသေး၊ သက်ပြင်း များပြိုင် တူချလိုက် မိကြသည်။ ချွေးလေးစို့ နေသည့် မောင် မောင် ၏ နဖူးကို ပွတ်သပ် ရင်း ခေါင်းမှ ဆံပင် များကို လက် များဖြင့် ခတ်ဖွဖွ ပွတ်သပ် လိုက်သည်။

အံ့ ~ မောသွားသလား မောင် အံ့—

အံ့ ~ အင်း နဲ့နဲ့မောတယ် ဒေါ်ဒေါ်အံ့—

အံ့ ~ အမယ် ဒီလောက် ပယ်ပယ် နယ်နယ် ကိုင်လှီးပြီး တာတောင် ငါ့ကို ဒေါ်ဒေါ် ခေါ်နေရသေးတယ် အံ့—

အံ့ ~ ဒေါ်ဒေါ်လို့ မခေါ်ရင် ဘယ်လို ခေါ်ရမှာလဲ အံ့—

အံ့ ~ မမကြီးလို့ ခေါ်ပေါ့ မောင် ရဲ့အံ့—

အံ့ ~ မမကြီးအံ့—

အံ့ ~ အင် မောင် လေးအံ့—

တဏှာရဲ့စေရာသွားနေ ကြတဲ့လူတွေ အဖို့ အသက် အရွယ် သွေးသားတော် စပ် မှုလူမှုဓမ္မသတ်တွေ ဘေးချိတ်ပစ်လိုက် ကြသည်။ ဦးလေးနဲ့စပ် မှုအဒေါ်တော် ရပေမဲ့ဆွေ ရင်းမျိုးရင်းပင်။ လူမှုနယ် ပယ် မှုအထိ အတွေ့ နောက်ကောက် ကောက် ပါအောင် လိုက် မိကြရင်းဖြင့် လူမှုရေးပေါက် ပြန် မှုဒုန္နဒေ များနေပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်မိန်း တရံစာ မသိ အောင် ကျိတ်ပုံ ခုတ်၍ ပြဿနာကို ဖြေရှင်း နေကြရသည် မှာလည်း အနတက္ကမ ။

မောင် မောင် အသက် ကို တွက် ကြည့်ပါက ၁၈ နှစ် မပြည့် တတ်သေး၊ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်း အဝိုင်း နယ် ပယ် မှု ဆရာဆရာတွေ ရဲ့ သွန် သင် မှု မြောက် ပင့် မှု တွေ ကတဆင့် စိတ်ကူး ယဉ် နယ် ပယ် ကနေ လက် တွေ ဘဝကို စမ်း သပ် မိ ရပြန် သည်။

ဒေါ်ထွေး ထွေး အသက် ၄၅ နှစ် ဆို ပေမဲ့ ပြည့် ပြည့် ဖြိုးဖြိုး ထောင် ထောင် မောင်း မောင်း သွေး သား ဆူဖြိုး တုန်း၊ ထို့ကြောင့် ကြောင့် ခံတွင်း ပျက် နှင့် ဇရက် တောင် ပံ့ကျိုး တွေ ကြရပြီ။ သူမကလည်း တဏှာရမ္မက် ကြီး လွန်း သူဆို ပြန် တော့ ဟင်း။

မောင် မောင် သူမ၏ ဘေးမှာလဲ လျှောင်း အနားယူရင်း သူမ၏ ပြည့် ဖြိုးပေါင်း ကားနေတဲ့နို့ အုံကြီးကို အားရပါးရ နယ် ဖက် ဆုပ် ချေနေပြန် သည်။ ငှူးတဖက် ကလည်း အငြိမ် မနေပါ။ ဒေါ်ထွေး ထွေး ပေါင် နှစ် ဖက် ပေါ်ခွ တင် ရင်း ငှူး ဖျားဖြင့် သူမ၏ ဆီးခုံပေါ်ထိ ချေပွတ် သပ် နေပြန် သည်။ မောင် မောင် ၏ အပွတ် အသပ် များကြောင့် ဒေါ်ထွေး ထွေး နှာမှုတ်သံပြင်း လာသလို နို့ကြီး နှစ် လုံး မှာလည်း လှုပ် ရှား နေပြန် သည်။

မောင် မောင် ၏ ပညာသား ပါပါနို့ ဆွပေး မှု များကြောင့် ငြိမ် သက် နေတဲ့ခံချင် စိတ် တွေ တဖြည်း တဖြည်း ကြွ တက် လာပြန် ၏။

အံ့ ~ အို အင်း ယားတယ် မောင် ရဲ့အံ့—

အသက် အရွယ် နှင့် မလိုက်၊ ညှုတ်တေး သံကသူမ၏ နှုတ် ဖျားမှပေါ် ထွက် လာသည်။ ။

မမိမကန်နှင့် မောင် မောင် ၏ ပြောခွေ နေတဲ့လီးကြီးကို လှမ်းဆွဲ ဆုတ် ကိုင် လိုက် သည်။

အရည် များဖြင့် စွတ်စို နေသဖြင့် လက် ထဲမှချော် ထွက် နေသည်။ ပက်လက် စင်းစင်းကြီးအိပ် နေရာမှလူလဲထထိုင် ပြီးထမီဖြင့် မောင် မောင် ၏ လီးမှပေကျဲနေသောအရည် ချွဲချွဲတွေကို တယုတယသုတ် ပေးပြန် သည်။ ကျေနပ် အောင် သုတ်သင် ပြီးထမီကို ခြေရင်းကို လှမ်းပစ် လိုက် သည်။ လက် ကြီးများကမောင် မောင် ၏ ပျော့ခွေ နေတဲ့လီးကို ဖွဖွ လေးဆုပ် ကိုင် ပွတ်သပ် ပေးနေပြန် သည်။

ဒေါ်ထွေးထွေး၏ ပူနွေးသောအထိ အတွေ့အပွတ် အသက် များကြောင့် ပျော့ခွေ နေသောမောင့် မောင့် ရဲ့လီးကြီးမှာသူ မ၏လက် ထဲမှာတစတစနှင့် မာန် ထလာသည်။ အကြောများအပြိုင် အပြိုင် ဖုထစ် မာကျစ် နေသည့် လီးကြီးမှာဖွဖွ လေးဆုပ် ကိုင် ထားသောလက် နှစ် ဖက် စာထက် ပို၍ ဒစ် ဖျားကြီးမှာပို လျှံနေပြန် ရာ

အိုအို ကြည့် စမ်းလူသာငယ် တယ် လီးကဖြင့် သူဦးလေးလီးကြီးအတိုင်း တဲမာထန် ကြီးထွားလှချည် လားအို- အိုကြီးတော့မကြိုက်ဘူးလား ဒေါ်ဒေါ် အဲ မမထွေးအို-

အို မမထွေးတို့ကကြီးလေကြိုက်လေပေါ့ဟဲ့ အဲ ဒီတခါနင် ကအောက် ကနေငါကအပေါ်ကတက် လုပ် မယ် အို- အို မမထွေးသဘောလေအို-

ဒေါ်ထွေးထွေးတဏှာ၏ စေရာနောက် သို့ တကောက် ကောက် လိုက် ရပြန် သည်။

ကြည့်မိမိ၏ တူသားပါလားဆို တဲ့အသိ မရှိတော့၊ မွတ်သိပ် တဲ့ဆန္ဒများကြောင့် မတ်ထောင် နေတဲ့လီးကြီးပေါ်ကျော် ခွ၍မိမိ၏ စောက် ဖုတ်ဝတွင် တေ့ထောက်၍ ဖြေးဖြေးလေးဖိ ချလိုက် သည်။

အိုပြုတ် ပတစ် စွဲ စွတ် အာ အင့် အာ နင့်ဟာကစောစောကထက် တောင် ပို ထွားလာတယ် ထင် တယ် ငါ့အဖုတ်ထဲပြည် နေတာဘဲ ဟင့် အင်း စွဲ စွဲ ဒုတ် အိုအို-

တကြိမ်နဲ့တကြိမ် မာထန်ကြီးတုတ်လာတဲ့လီးကြီးကြောင့် ဒေါ်ထွေးထွေးအကြိုက် တွေလာရပြန် လေ၏။ ဖင်ကို ကြွလိုက် သည့် အခါမှာပြလန် နေသည့် သူမ၏ စောက် ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများကလုံးပတ် ထွားထွားလီးကြီး၏ အ တန်ကြီးကို ညှင်းဆွဲ၍ ယူသွားစေရန် အတွက် ပညာကုန် သုံးရင်းမှအထိုင် အထကို ခတ်သွက် သွက် ကလေးလုံး လိုက်ပြန် သည်။

အိုစွဲ စွတ် အင့် အင့် အီး ရှီး အင့် အင်းအို-

ဒေါ်ထွေးထွေး၏ ဖင် ကြီးကို အောက် မှလက် နှစ် ဖက်ဖြင့် မနိုင်း မနင်းပင့် တင် ရင်းမှမောင် မောင် ဖင် ကို ကော့ မြှောက် ညှောင့် လိုးလိုက် ရာလီးထိပ် ကသူမ၏ သားအိမ် ထဲသို့ နစ်ဝင် သွားရာဒေါ်ထွေးထွေးခမျာအသဲအူများ ပြုတ်ထွက် သွားပလားထင် မှတ်ရလောက် အောင် ကောင်း လွန် ရကား

အိုအို အင့် အင့် အမလား ရှီး ကျွတ် ကျွတ် ကောင်း ကောင်းလိုက်တာ ပင့် ပင့်

နာနာပင့် မမထွေးအပေါ်ကစိတ်ရှိလက်ရှိဖိချမယ် အား အား အီး ဟုတ် ဟုတ်ပြီ အားအို- နှုတ်ခမ်းလေးနှစ် ခုစုချွန်၍ တရိုးရိုးနဲ့ငြုတ်သီးစပ် သလို အသံများထွက် အောင် ငြီးငြူရင်းမျက်လုံးကို ပိတ်၍ ခေါင်းလေးမော့ခါဖင် ကြီးကို နောက် သို့ စပ်၍ ကြွ လိုက် ဖြီ ကနဲနေအောင် ဖိ ချလိုက် နဲ့စည်းချက် ညီညီဖိ ဆောင့် နေ ၏။ ဒေါ်ထွေးထွေးဗိုက် သားကို ရှုံ့ဖင် ကို ကြုံကာစောက် ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို စုလိုက် ဖြီလိုက် ဖြစ် အောင် လုပ်၍ မောင် မောင် ၏ လီးကြီးကို ညှစ် ဆွဲစုပ် ယူသွားအောင် လုပ် ရင်းမှ

အိုအို တအား ကောင်း ကောင်းလာပြန်ပြီ ကောင်း ကောင်း အင့် အင့်အို-

အိုစွဲစွဲ စွတ် ဖတ် ဖတ်အို-

သူမ၏စောက်ခေါင် : တလျှောက် ကျင် ကနဲဖြစ် သွားသာစောက် ဖုတ်မှစောက် ရေများဒလဟောပန်း : ထွက် မိလိုက် ရသည်အထိ ကောင်းအိဆိမ့် သွားရသည်။ စောက် ဖုတ်အတွင်း မှအရည် များလျှံကျပြီးမောင် မောင် ၏ ဆီးခုံပေါ်၍ နှစ် သွားရပြန် ၏။

အိ ~ ကောင်းလိုက်တာ မောင် မောင် ရယ် ကောင်းလိုက်တာအိ—

ပါးစပ်မှအဆက် မပြတ်ပြောဆို ရင်း မှလေးငါးချက် ဖိ ထိုင် ချလိုက် ပီးမောင် မောင် ၏ ရင် ဘတ်ပေါ်သို့ တအိအိ လဲ ပြိုကျသွားရတော့၏။

မောင် မောင် မှာဆန့် တငန့် ငန့် ဖြင့် လေးလံလှသောဒေါ်ထွေးထွေး၏ ကိုယ် လုံးကြီးကို ဖက် တွယ် လိုက် ရင်း မှအ ပေါ်မှကျန် တဖက် ကို ဆွဲလှဲချလိုက် ပြီးကုတင် ပေါ်မှဆင်း လိုက် သည်။

ပုံပုံကြီးငြိမ် သက် နေတဲ့ဒေါ်ထွေးထွေး ရဲ့ကိုယ် လုံးကြီးကို ကုတင် ပေါ်ကန့် လန့် ဖြတ်ဖြစ် အောင် ခြေနှစ် ချောင်း မှ ကိုင် ဆွဲ၍ပြုလုပ် လိုက် သည်။

ဒေါ်ထွေးထွေး၏ ခြေနှစ် ချောင်း ကုတင် အောက် သို့ တွဲလဲကျသွား၏။ သူမ၏ လုံးကျစ် ပြည့် တင်း လှတဲ့သလုံးသား နှစ် ဖက် မှနေ၍ခြေနှစ် ချောင်း ကို ပင့် မြှောက် လိုက် ပြန် သည်။ ဒေါ်ထွေးထွေး ကုတင် ပေါ်ကန့် လန့် ဖြတ်အနေအ ထားဖြင့် ခြေနှစ် ချောင်း ကို ကား၍ကုတင် စွန်းတွင် ပြန် ထောက် ထားလျှက် ရှိ နေပြန် ရာအစွမ်း ကုန် ဖြဲကားထားတဲ့ ပေါင်ခြံကြားမှာတော့ သုတ်ရည် များဖြင့် ပြောက် လက် နေသည့် စောက် ဖုတ်ကြီးမှာပြုလန် နေ၏။

ကုတင် အောက် မှမောင် မောင် သည် သူမ၏ ခြေနှစ် ချောင်း ကြားမှနေ၍မတ်တပ် ရပ် ပြီးပေါင်း အိကြီးမားလွန်း လှတဲ့ သူမ၏ နို့ကြီးများကို ခတ်နာနာလေး ဆုပ် ကိုင် ဖြစ် ညှစ် လိုက် သလို လက် မလက် သဲခွန် နည်းနည်း လောက် ရှိ နို့ သီးခေါင်း ညိုညိုကြီးတွေကို လည်းလက် ချောင်းလေးများဖြင့် ဖိ ချေပွတ်သပ် ပစ် လိုက် ၏။

အိ ~ အဟင်း : ဟင် အီး မောင် မောင် ရယ် လုပ်မှာဖြင့် လုပ်စမ်းပါ ဒီလို လုပ် နေတာအနေခက် လွန်းလို့ အိ— ကုတင် စွန်းမှအိ ထွားအိ စက် နေတဲ့တင် ပါးကြီးနှစ် ဖက် ယမ်းခါနေရင်း မှမနေနိုင် အောင် မထိုင် နိုင် အောင် ဖြစ် နေရရှာပြန် သည်။ မောင် မောင် လီးကို အရင်း မှကိုင် ၍သူမ၏ စောက် ခေါင်း ဝတွင် မွေ့နောက် လိုက် ပြန် ရာပို၍ အ နေခက် ရပြန် သည်မို့ ခေါင်းကြီးကို ရမ်းခါလိုက် ရပြန် သည်။ သူမ၏ ခါးကို စုံကိုင် ဆွဲကာခါးကို နွဲ့၍ဖိ သိပ် လိုက် သည်။

အိ ~ စွို ဒုတ် စွတ် ဒုတ်အိ—

အိ ~ ဟင်း အိုး ဟင်းဟင်းအိ—

လီးကြီးတချောင်းလုံး သူမ၏စောက် ဖုတ်ထဲနစ် ဝင် သွားရပြန် သည်။ ဒေါ်ထွေးထွေး သူမ၏ ဖင် ကြီးကို အတတ် နိုင် ဆုံးရမ်းခါပြီး အလိုက် သင့် ခါးလေးကို မသိ မသာလေး ကော့ကော့ပေးလိုက် ပြန် တော့မောင် မောင် အကြိုက် တွေ သွားကြပြန် သည်။ ခါးကို ကိုင် ဆွဲထားသည့် လက် နှစ် ဖက် စလုံး နို့ကြီးနှစ် လုံးကို ပိုင် ပိုင် နိုင် နိုင် ကြီးလှမ်း ဆွဲပြီးမောင် မောင် ဖိ ဆောင့် လိုးနေပြန် သည်။

အိ ~ ဒုတ် စွတ် ဒုတ် ကျို ကျို စွိုအိ—

အိ ~ ဟင့်ဟင့် အိုး အင်း မောင် မောင် ဆောင့်အိ—

ကုတင် တခုလုံး ယမ်းခါနေ၏။ ခါးလေးကို မသိ မသာလေး ကော့ပြီး ဖင် ကို ကြွ လိုက် ပြီးမောင် မောင် ၏ လီးကြီးကို ညှစ် ဆွဲလိုက် ပြန် သည်။ ကုတင် စွန်းတွင် ထောက် ထားသာခြေနှစ် ချောင်း မှာလည်း မောင် မောင် ခါးကို ဆွဲဖိ ချ လိုက် သလို မိမိ ကလည်း ကော့၍ကော့၍ အလိုးခံ လိုက် မိ၏။

Ã~ပြတ် ပြတ် စွတ် စွတ် ဖတ် ဖတ်Ã—

မောင် မောင် ဖင် ကြီးကို နောက် သို့ တအားဆုတ်ကာအားနှင့် စပ် ဆောင့် နေပြန် ရာဒေါ်ထွေးထွေး၏ ဖင် တုံကြီးများ ကုတင် စွန်မှာပိပြားချပ် သွားရလေသည်။

Ã~ပြတ် စွို စွို ဒုတ် ကျို စွတ် ဖတ်Ã—

Ã~အား အင့် ကောင်းလာပြီ မောင် မောင် မောင် ဆောင့်ဆောင့်Ã—

နှစ် ယောက် စလုံးကာမ၏ အထွတ်အထိပ် သို့ ရောက် လာကြပြီဖြစ် သဖြင့် အသက် ရှူသံများပြင်းထန် ကာ ဒေါ်ထွေးထွေးမှာမျက်တောင် လေးများမှေးစင်းသွားသည်။ ခြေနှစ် ချောင်းမှာလည်း ကုတင် အောက် သို့ တွဲလဲကြီး ကျသွားရပြန် လေသည်။

မောင် မောင် မှာလဲအရွယ် နှင့် မမျှကြီးထွားလှတဲ့လီးကြီးအဆုံးမြတ်အောင် အသားကုန် ပစ် ကြုံးလိုက် ရင် မှ ဒေါ်ထွေးထွေး၏ စောက် ခေါင်းထဲသို့ သုတ်ရည် များပန်းထုတ် မိ ရပြန် သည်။

နှစ် ယောက် စလုံး မောဟိုက် ကာတဦးနဲ့တဦးတင်း ကျပ်စွာဖက် တွယ် ရင်း ငြိမ်သက် သွားကြလေတော့သည်။

Ã~ဟင့် အင့် တော်ပြီကွာ ကို သိန်းကလဲ ထွေးအိပ် ချင်ပါတယ် ဆို ဒါဘဲÃ—

Ã~တခါဘဲရှိသေးတာဥစ္စာ မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ ခါတိုင်းနေဆို မင်းကကြီးဘဲÃ—

Ã~ဟုတ်ပါတယ် ကို သိန်းရယ် ဒီနေတော့ ထွေးသိပ် နေမကောင်းချင် သလို နှုံးချိနေတာမို့Ã—

အချိန်ကည ၁၂ နာရီကျော် ကျော်ပင် ရှိသေး၏။ အခန်းတခုတွင် မှလင် မယားစုံ တွဲတို့ သည် တွတ်ထိုးနေကြဆဲ၊ ထိုလင် မယားသည် ကားဒေါ်ထွေးထွေးနှင့် သူမ၏ ယောက်ျားဦးသိန်းမောင် တို့ပင် ဖြစ်၏။ ဦးသိန်းမောင် သည် ယမန် နေကသမီးနှင့် အတူစစ် ကိုင်းဖက် ကို ညအိပ် သွားပြီးဒီကနေ နေလည် လောက် မှပြန် ရောက် လာပေမဲ့ သမီးဖြစ် သူအေးအေးမော် ကသူသူငယ် ချင်းများနှင့် စစ် ကိုင်းတောင် ပေါ်သို့ ဘုရားဖူးသွား နေသဖြင့် ညနေမိုး ချုပ် မှပြန် ရောက် လာသည်။ ညစာထမင်းစားသောက် ပြီးကထဲကပင် ပင် ပန်းလို့ ဆို၍ အိပ် ယာသို့ အစော ကြီးဝင် သွားလေသည်။

ဒေါ်ထွေးထွေးမှာမနေညကတညလုံးလူငယ် အားကောင်းမောင် သန် မောင် မောင် နှင့် စိတ်ရှိ လက် ရှိ လို လို က် ရ သဖြင့် ပင် ပန်း နေလေသည်။ မောင် မောင် ဆို သည့် မောင် မောင် ကလည်း သူဦးလေးငယ် ငယ် ကအတိုင်း သန် သ လားမမေးနဲ့၊ တညလုံး အားရပါးရလို ခဲ့ရတာတောင် အားမရ မနက် အိပ် ယာထ လက် ဘက် ရည်သောက် ပြီး ကထဲကဒေါ်ထွေးထွေးကို ဆက် လို နေပြန် ရာ၊ တမနက် ခင်းလုံး အချိန် ကုန် ရော၊ ဒါတောင် ထမင်းချက် ရအုံးမှာ ဈေးသွားရအုံးမှာဆို တဲ့ အကြောင်းပြတောင်း ပန် လွန်းမကတောင်း ပန် မှဘသားချောလက် လျှော့သွားတာ၊ သို့မဟုတ် ဆို တနေကုန် များလို့ နေမလားမသိ၊ တော်ပါသေးတယ် နေလည် ထမင်းစားပြီးချိန် လောက် မှာ မတ္တရာကသူ့အဖေလာခေါ် လို့ ပါသွားလေသည်။

အဲဒါကြောင့်ပင် ဒေါ်ထွေးထွေးတယောက် တကိုယ် လုံးထုရိုက် ထားသလို ကိုယ် လက် များနာကျင် နွမ်းဟိုက် နေသဖြင့် လင် တော် မောင် ၏ ဆန္ဒကို တချိတမောင်း မျှသာစိတ်ပါလက်ပါ အလို ခံလိုက် ပြီးနောက် တချိမှာတော့ ဒေါ်ထွေးထွေးဆလံသနေရပြန် သည်။ ဦးသိန်းမောင် ကတော့မရဒေါ်ထွေးထွေး၏ ခြေနှစ် ချောင်းကို ပုခုန်းပေါ် ထမ်းတင် ကာရှေ့သို့ အားပြုကွေးညွှတ်၍ အဆက် မပြတ် ဆောင့် နေပြန် ၏။

Ã~စွို စွို ပြတ် ပြတ် ဖတ် ဖတ်Ã—

Ã ~ အင့် အား ကို သိန်းကလဲ နှာဘူးသိပ် ကဲတာဘဲ သူများအိပ်ချင် ပါတယ် ဆိုမှဘဲÃ—

ဒေါ်ထွေးထွေး၏အိပ်ချင် မူးတူးသံဖြင့် ပြောဆိုနေသည်ကို ဦးသိန်းမောင် ဂရုမစိုက် တော့သူမ၏နို့ကြီးများကို အားရပါးရဆုပ်ချေဆွဲကိုင် ရင်းမှလှိုင်းဆောင့်နေပြန်သည်။

Ã ~ စွို စွို ဖတ် ဖတ် အင့် ဟင့် အိုးÃ—

လီးကြီးကသူမ၏စောက်ခေါင်းထဲနစ်ဝင် သွားသည်မှာအရှိန်ပြင်းလွန်းလှ၏။

လပြတ်ကြီးနှစ်လုံးကလည်း တဖတ်ဖတ်နဲ့ ဒေါ်ထွေးထွေး၏ဖင်တုံတဖက်တချက်ကို ရိုက်ခတ်လိုက် ခတ်စုစုလေးဖြစ်နေတဲ့ သူမ၏စအိုကို ရိုက်ခတ်လိုက် ကြာတော့ဒေါ်ထွေးထွေးစိတ်တွေထန်လာပြန်လေသည်။

မိမိ၏ရင်ဘတ်ပေါ်ပိကျနေတဲ့ ပေါင်ကြီးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင် အားပြုရင်းမှပေါ်ကအဆောင့်နဲ့ချိန်ကိုက်စွာ ဖင်ကို ကော့မြောက်ပင့်တင်ပေးလိုက် ဘေးတိုက်ယမ်းခါလိုက်နှင့် အပေးအယူမျှတစွာအလှိုင်းခံလိုက်ရပြန်သည်။ ဆောင့်ချက်များပြင်းထန်လွန်းလှသမို့ ကုတင်များယမ်းခါလှုပ်သလို တချက်တချက် သိမ့်ကနဲသိမ့်ကနဲနေအောင် အိမ်မှာလှုပ်ခါသွားသလားထင်မှတ်ရ၏။

သူတို့နှစ်ဦးအားရပါးရလှိုင်းဆောင့်နေသံကို နံရံနားကပ်ပြီးအိပ်ပျော်နေရာမှတဖက်ခန်းကစကားပြောသံတစ်စွဲ တဖတ်ဖတ်အသံများနဲ့အတူအိမ်ကြမ်းပြင်ကပါတသိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါသွားသဖြင့် လန့်နိုးသွားရသူကတော့ သူတို့၏သမီးဖြစ်သူအေးအေးမော်ပင်ဖြစ်သည်။ အေးအေးမော်စစ်ကိုင်းကအပြန်မောမောနှင့်အိပ်ပစ်လိုက်ရာ တချိုးထဲပင် အခုမှတရားနိုးတော့၏။ အိပ်ယာမှနိုးပြန်တော့ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာနိုးလာသလို တဖက်ခန်းမှ အသံများကလည်း ဆူညံနေသဖြင့် နံရံကြားမှချောင်းမြောင်းကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။

Ã ~ အို ဖေဖေနဲ့မေမေတို့လှိုင်းနေကြတယ်Ã—

တိုးတိုးလေးတကိုယ် ကြားရုံမျှရေရွတ်မိလိုက်ရင်းပါးစပ်ကို လက်တဖက်ဖြင့် ကဗျာကယာပိတ်လိုက်သည်။ မိမိအသံကို တဖက်ခန်းကကြားများကြားသွားပလားဆိုတဲ့သဘော။

ဖေဖေရယ်လေ မေမေရဲ့ခြေထောက်တချောင်းကို ပင့်မြှောက်ပြီးတအားကြိုးလိုင်းနေတယ်။ အောက်ကအလှိုင်းခံနေတဲ့ မေမေကလည်း မျက်လုံးတွေကို စုံမှိတ်ပြီးဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ပေးနေလိုက်တာ။ ဖေဖေရဲ့မဲနက်တင်ပြောင်ပြီး ကြီးထွားလှတဲ့လီးကြီးကလည်း အရည်းတွေအရွဲသားနဲ့မေမေရဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးထဲကို နိမ့်ကနဲနစ်ဝင် သွားလိုက်တာအမေ့စောက်ဖုတ်ကြီးချိုင့်ခွက်ဝင် သွားပြန်တယ်။

Ã ~ စွို စွို စွို အင့် အင့် ဖတ် ဖတ်Ã—

Ã ~ ဆောင့် ဆောင့် ကို သိန်းမောင် ထွေးပြီး ပြီးတော့မယ် ဟင်း ဟင်းÃ—

မေမေရဲ့နှုတ်ဖျားကပီသတဲ့အသံကြားတော့ ဖေဖေပေါ့၊ ခြေထောက်တချောင်းကို ထမ်းထားတဲ့လက်တဖက်နဲ့ မေမေရဲ့ကြီးမားဖေါင်းကားနေတဲ့နို့ကြီးတဖက်ကို ဆွဲကိုင် ညှစ်လို ကသလို ကျန်လက်တဖက်ကလည်း မေမေရဲ့တင်ပါးဆုံကို အားပြုရင်းတအားတအားဖိဆောင့်ချလိုက်တာအရမ်းအရမ်းမြန်တာပဲ။

Ã ~ စွတ် စွတ် ဖတ် ဖတ် အင့် အင့် ကျွို ကျွို စွတ်Ã—

Ã ~ အင့် အင့် ဟင့် အား အားÃ—